

sig, råde, fremsætte ønsker, diskutere osv.! Men jeg må rigtig nok støtte ministeren af al CD's kraft – den burde være større – ved at understrege det, ministeren sagde om, at der ikke skal laves om på, at det er bestyrelserne, der træffer de endelige beslutninger. Det udelukker ikke, at medlemmerne tages med på råd, sagde ministeren videre – det har jeg været inde på – men der skal ikke laves om på, hvor beslutningerne tages og ansvaret ligger.

Med hensyn til udtrykket »størst mulig åbenhed« – ordene »størst mulig« forekommer for øvrigt også i dagsordenen i en anden sammenhæng – kan man diskutere, hvor meget der er muligt. Men udtrykket siger helt klart, at det absolutte på disse områder ikke er muligt.

Der er nogle, der har talt om, at det jo er opsparenes egne penge – ministeren var også inde på det – og det er det da forhåbentlig, men det er indskud i en bank jo f.eks. også. Men derfor skal der vel ikke også være totalt demokrati eller fuld åbenhed om en banks investeringspolitik og anbringelser osv. Det skal der vel ikke?

Hr. Frank Aaen smiler og nikker og mener selvfølgelig, at det skal der. Men det bliver altså ikke i dette land, og det bliver hverken i dette eller i næste århundrede, for der er visse ting, man ikke kan afskaffe. Det er også en replik til hr. Frank Aaen vedrørende hans kommentar til SF's dagsordens sidste pind, om, at der skal være solidariske ordninger pensionskasserne imellem, for hvorfor skal et medlem af en pensionskasse have mindre, fordi den pågældende pensionskasse ikke disponerer lige så klogt som en anden pensionskasse gør, spurgte hr. Frank Aaen.

Men hvis man skulle føre den tankegang videre og – uden at overdrive – bare tage lidt af konsekvensen af den, så skulle det forbydes at være heldig, og så skulle det forbydes at være dygtig. For det går jo sådan mange steder. Jeg har da set, at virksomheder, som har tilhørt arbejderbevægelsen, har måttet lukke – med stor ærgrelse, nervøsitet og tab til følge for de ansatte. Men sådan er det bare, og sådan bliver det ved med at være. Det kan altså ikke afskaffes, at et firma drives dygtigt, og at dets medarbejdere derfor har en tryggere beskæftigelse og måske får en højere løn og har større advancementsmuligheder osv., end medarbejderne i et firma, der drives mindre dygtigt.

Man kan ikke ved hjælp af en dagsorden afskaffe den slags, jeg var lige ved at sige naturligvis ting. Hvor idealistisk det end kan lyde,

tror jeg, det vil føre til et ringere liv og til ringere resultater for flertallet af vore medmennesker end den orden, vi kender nu.

Dér vil jeg så gå tilbage til det, jeg sagde om bankerne. Jeg er sikker på, at de fleste indskydere i banker – der er jo nogle, der har mange penge stående dér, og må de da have glæde af det! – er ganske trygge ved, hvordan banken forvalter dem. Der sker fejl, og så er trygheden gået fløjten en overgang, men det er igen det med at være heldig og dygtig, og det er der så ikke noget at gøre ved, for det er mennesker, der står for værket. Indskyderne kan selvfølgelig flytte til en anden bank, men heller ikke dér får de i alle enkeltheder fuld åbenhed og fuldt demokrati med hensyn til, hvordan deres penge skal anbringes og forvaltes, og sådan skal det heller ikke være.

CD kan altså ikke stemme for den foreslåede dagsorden. CD synes, regeringen har strakt sig vidt, som det ligger i tiden, og som mange mennesker ønsker det. Jeg tror ikke, det kommer til at ændre noget væsentligt eller grundlæggende, og det er heller ikke hensigten, forstår jeg. Det kommer ikke til at ændre noget grundlæggende ved den enkelte pensionsopsparens situation, men den, der vil og kan, har så en større mulighed for at deltage.

Og når jeg mener, at det repræsentative demokrati er det eneste mulige også i den slags sager, er det selvfølgelig ikke, fordi de, der vælges til posterne de forskellige steder, er klogere end de, der har valgt dem. Men de, der har stillet sig til rådighed, og som er blevet valgt, har en helt anden forpligtelse til at bruge tid, indsigt og kræfter på det på vegne af dem, der har vist dem tilliden.

Det tror jeg, indtil vi lærer noget helt nyt, som jeg ikke har set kanten af, heller ikke i dagens debat, og som jeg ikke forestiller mig vil se dagens lys i overskuelig tid. Dér tror jeg det forholder sig, som det bør, med disse ting: at alle, der virkelig har en dyb interesse for det og vil ofre de nødvendige kræfter og den nødvendige tid på det, kan komme til at deltage og de andre så kan være trygge ved, at det gøres så godt, som det er menneskeligt muligt, og i »som det er menneskeligt muligt« ligger atter den begrænsning, jeg før talte om.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Om éns bønner opfyldes, afhænger jo bl.a. af bønnernes omfang, og det har jo lidt med éns